

RADOMIR VUKČEVIĆ

(Knin, 15. rujna 1941. - Split, 28. studenoga 2014)

Umro je Vučko. Nakon teške bolesti, u 74. godini otišao je još jedan legendarni nogometaš Hajduka. Radomir Vukčević Vučko bio je vratar Hajduka u šestom i početkom sedmog desetljeća prošlog stoljeća, a bio je i jugoslavenski nogometni reprezentativac.

Rođen je u Kninu 15. rujna 1941. godine, a za Hajduk ima 402 nastupa. Pored Hajdukova dresa, koji je nosio od 1963. do 1973. godine, dakle punih deset godina, još je čuvao vrata Dinare iz Knina od 1957. do 1963. te Ajaccia od 1973. do 1975. godine. S Hajdukom je osvojio prvenstvo Jugoslavije u sezoni 1970./71., kao i Kup u sezoni 1966./67. i 1972. godine.

Devet puta, kao nogometaš Hajduka, od 1967. do 1971. godine, nastupio je za reprezentaciju Jugoslavije. U dresu reprezentacije debitirao je u prijateljskoj utakmici protiv Nizozemske u Rotterdamu 1. studenog 1967. (2-1), a od reprezentativnog se dresa oprostio u Sarajevu 22. rujna 1971. u prijateljskoj utakmici protiv Meksika (4-0). Sudionik je europskog prvenstva 1968. godine u Italiji gdje je bio dio reprezentacije Jugoslavije koja je osvojila srebrnu medalju. Treba reći da je dvije godine ranije Vukčević u dresu mlade reprezentacije Jugoslavije osvojio brončanu medalju na europskom prvenstvu koje je igrano u našoj zemlji.

Nogometni uzor mu je bio Vladimir Beara, kojemu po Vučkovim riječima, nikada nitko u Europi i na svijetu nije bio ravan.

Bio je dječak kada je na jednom školskom natjecanju u Kninu stao na rukometnu "branku". Međutim, draž nogometa odvlači ga iz rukometa u nogometne vode i Radomir sa šesnaest godina postaje vratar seniorske momčadi Dinare iz Knina. Bio je te 1957. godine uvjerljivo najmlađi igrač u Dalmatinskoj zoni gdje se tada natjecala kninska Dinara. Sam je govorio da se do dolaska u Hajduk kalio u Dalmatinskoj zoni, učio vratarski zanat. Bilo je ponuda s raznih strana, ali on nije mogao u Kninu ostaviti samu majku koja mu je bila i otac i mati, jer mu je otac umro 1941. u logoru u Njemačkoj, pa ga nije ni upamtio.

Pravi konkretni poziv Hajduka stigao je 1959. godine. U Knin je tada došao član uprave bijelih Berislav Mudnić koji je privolio majku i Radomira nagovorio da pođe put Splita. Pod Marjanom ga međutim muči nostalgija te se nakon samo dva mjeseca vraća kući. Opet su ga zvali iz NK Šibenika, OFK Beograda, ali on je ostao u Dinari. Godine 1961 organizirana je na Starom placu

utakmica između dvije reprezentacije Dalmatinske zone kao predigra utakmici Hajduk - Partizan, pred za to doba rekordnih 20.000 gledatelja. Vukčević je činio čuda na голу, pobrao brojne aplauze. Ponovno je Berislav Mudnić došao po njega i ovog puta Radomir ostaje u Splitu...

Za seniorsku momčad debitirao je 1963., u doba kriznih Hajdukovih godina. Nezaboravne 1967. Hajduk prvi put osvaja Kup pobjedom nad Sarajevom u Splitu (2-1). Nakon toga, godinu po godinu, stiže i 1971. kada Hajduk s Vukčevićem na голу, nakon šesnaest godina, napokon osvaja državno prvenstvo. Potom je Vučko još dvije godine u Splitu, pa odlazi u Ajaccio na Korzici. Prethodno ga je zvao i slavni Ajax.

Vukčević je bio posebno ponosan što je branio gol državne reprezentacije 18. srpnja 1971. godine na brazilskoj Maracani pred 200.000 ljudi na oproštaju slavnog Pelea. Tada su Brazil i Jugoslavija igrali 2-2, a Jurica Jerković je postigao zgoditak za pamćenje.

Vukčević je pripadao jednoj generaciji Hajduka koja je u nogometnom smislu prošla Scile i Haribde, gotovo potonuvši u drugu ligu, da bi se nakon nekoliko godina vinula do osvajanja Kupa, a potom i do državnog prvenstva. Bila je to "bijela" uvertira u godine koje će slijediti i u kojima će Hajduk harati domaćim nogometom. No, Vukčević (bio je kasnije i trener vratara u školi nogometa RNK Split) je uvijek isticao momčad i feštu iz 1971. koja se, kako je govorio, više nikada neće ponoviti...

(Jurica Gizdić)